

Кореччина у боротьбі за незалежність України

Віки татарсько-монгольської, польської, царської, російсько-більшовицької неволі лягли важким тегарем на долю нашої нації, але Україна вела безперервну боротьбу і використовувала будь-який історичний шанс, щоб скинути ярмо зі своїх плечей.

Так було у 1648 – 1954 роках у 1707, у 1817 – 2000 р.

Після збройної боротьби ОУН – УПА, у 1941 – 1950 роках знаменної боротьби за незалежність України підхопили шістдесятники, сімдесятники, вісьмдесятники і довели до переможного кінця, проголосивши 24 серпня 1991 року незалежність України, про утвердження якої мріяли, боролись і вмирали десятки тисяч кращих синів і дочок України впродовж віків.

Корчани з честю успадкували цю віковичну боротьбу за незалежність. У місці Корці і на Кореччині в цілому у 40-50 роках діяла організація ОУН і підрозділи УПА, які зі зброєю в руках боролись проти більшовицьких і фашистських окупантів, виборювали незалежність України.

У березні-серпні 1989 року у Корці була створена районна організація Руху. Її найбільші осередки були у м. Корці, у селах: Великі Мжеричі, Залізниця, Даничів, Морозівка, Устя. Голови Корецької районної організації Ф.Курмаш, Б.Ярошинський, були делегатами Установчого з'їзду Народного Руху України 9-11 вересня 1989 року.

Зразу ж районна організація розпочала безпрецедентну агітацію і пропаганду проти ідеології Комуністичної партії за вихід України зі складу СРСР і проголошення незалежності держави.

Депутати Установчого з'їзду Руху, виступили на багатьох підприємствах, установах, школах району.

Районний комітет КПУ на чолі з його бюро робили шалений супротив. Було проведено десятки мітингів та інших заходів у м. Корці і по селах району, зокрема:

- 4 листопада 1989 року був проведений вселюдний мітинг, присвячений голодомору на стадіоні м. Корця, де було розкрито злочинну політику геноциду комуністичного режиму СРСР проти населення України;

- района організація Руху прийняла активну участь у проведенні Акту Злуки 21 січня 1990 року, який проходив через Корець, виготовивши сотні великих і 1000 маленьких прапорців з тризубом і роздали населенню, що стали у ланцюг від лінії початку міста до межі з Житомирською областю, провівши мітинг на центральній площі Корця, в якому прийняли участь усі делегації західної України, що проїздили через місто після Акту Злуки;

- у липні 1990 року на центральній площі міста було проведено мітинг, освячено, владикою Рівненським і Острозьким і вивішено національний прапор у присутності голови обласної організації Руху, депутата Верховної Ради Василя Червонія;

- у серпні 1990 року при сприянні районної організації Руху, було створено міський осередок УРП, який очолив Б.Ярошинський, згодом він очолив обласну організацію УРП;

- у серпні 1991 року комісією у складі Ф.Курмаша, Т.Гаврил, В.Ясинчука було ліквідовано районний комітет КПУ, водворено з кабінетів секретаріат на чолі з першим секретаріатом В. Морозом, приміщення опечатали і поставили чергових міліціонерів; скоро Рух демонстрував і пам'ятник Леніну у Корці при активному сприянні мера міст В. Качановського.

- голова Корецької районної організації Руху Ф.Курмаш очолив делегацію офіцерів Рівненщини на Першому з'їзді офіцерів України, початок роботи якого очолювали створенням Збройних сил України СОУ очолив В.Мартиросян, полковник 13 армії, що дислокувалась у м. Рівному, з'їзд проходив 27-28 липня 1981 року.

Після проголошення незалежності України уся робота районної організації Руху була направлена на проведення Всеукраїнського референдуму і вибори Президента України. Від Руху і УРП Були зареєстровані у всіх виборчих дільницях району спостерегаці.

Було роздано сотні тисяч листівок у підтримку проголошеної незалежності України, і, Л.Лук'яненко як кандидат у президенти.

У результаті такої напруженої праці районної організації Руху комуністична ідеологія у Корецькому районі потерпіла крах, більшість населення району пройнялось національною свідомістю і члени Руху у 1992 році прийшли до влади у районі.

Борис Ярошевський став головою райдержадміністрації, Богдан Ярошинський його першим заступником, Ф.Курмаш – начальником районного відділу освіти, А.Івашук – начальником відділу у справах молоді, О.Позняк – працівником контрольно-ревізійного відділу.

Команда була підібрана за принципом високого патріотизму, професіоналізму і відповідальності.

У 1994 році Б.Ярошинського було вибрано депутатом Верховної Ради, згодом він став головою УРП.

Після 1994 року до влади у районі приходили різні керівники, Але всі сповідували заложені рухівцями принципи керівництва – висока національна свідомість і відданість справі незалежної України.

Найкращим пам'ятником для тих, хто віддав своє життя за незалежну Україну, для сучасних і прийдешніх поколінь буде – розбудова економічно,

політично, духовно мілітарно сильної незалежної держави, яка б уже ніколи і нікому не дозволила б себе уярмити.

Єднаймося в ім'я цієї благородної мети, бо велика місія покладена історією на наш народ і державу у III тисячолітті.

Матеріали зібрано і надано

Ф. А. Курмаш.